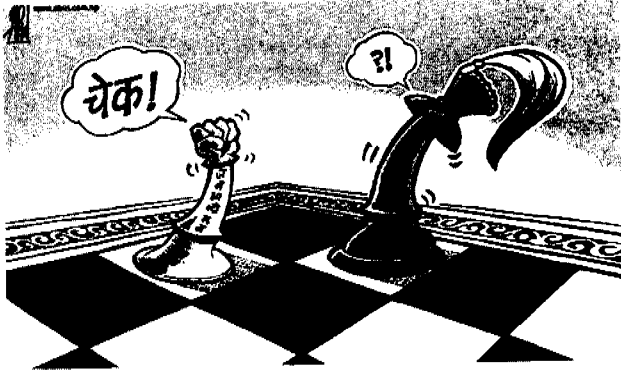

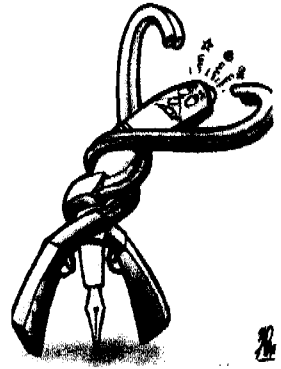
محسن رسول اف

آبین با نام کامل آبیندرا من شرسثا (Abindra Man Shrestha) در ۱۹۷۲ میلادی در کاتماندو (پایتخت نپال) به دنیا آمد. تحصیلاتش را با گرفتن دیپلم از کالج هنرهای زیبای کاتماندو به پایان رساند و از آن پس فعالیت حرفه‌ای خود را با مؤسسات مختلف نپال آغاز کرد. وی تاکنون در مقام کارتون‌نویست، تصویرساز و طراح گرافیک با بیش‌تر نشریات نپال از جمله روزنامه‌های معتبر کورخاپاترا، نپال تایمز، شاندیا تایمز، پراتیدین و نشریات کارتون‌ی بندبیلو و کامانا و مجلات دیگری همچون بازار و هیمال خبر پاتریکا همکاری داشته است.

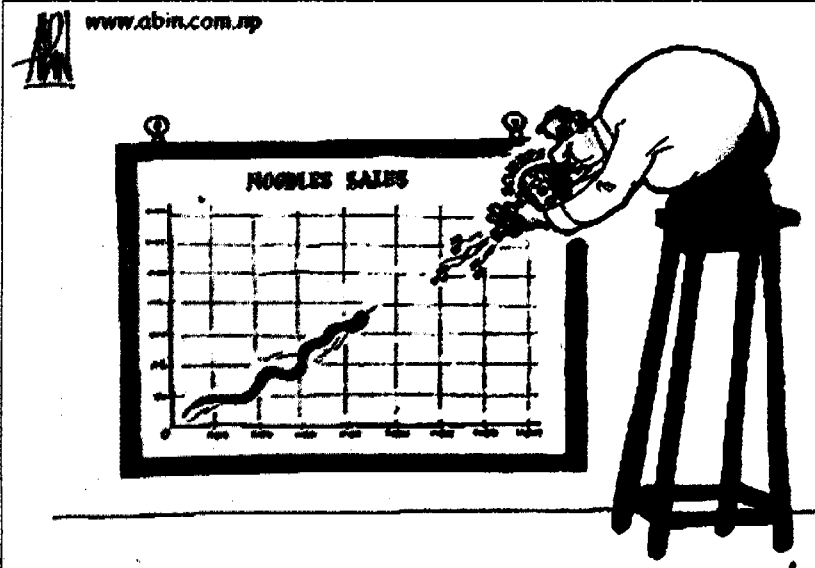

آبین، کارتون‌نویستی از سرزمین هیمالیا

Abin, a Cartoonist from Himalaya

پروژه‌ساز علوم انسانی و مطالعات
پرتال جامع علوم انسانی

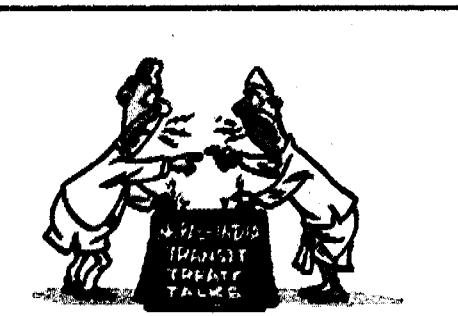

آیین با تجربه خلق بیست و دو هزار کارتون
مطبوعاتی و غیرمطبوعاتی، جوایزی را هم
از جشنواره‌های کارتون و کاریکاتور بر پا
شده در نپال، همچون جایزه اول مسابقه
کارتون سراسری نپال در سال ۱۹۹۵ و
جایزه دوم دوره بعدی همین مسابقه در
سال ۱۹۹۶ نصیب خود کرده است. وی
در کنار نمایشگاه‌های گروهی کاریکاتور
که غالباً به نمایش آثار مطبوعاتی او با
موضوع سیاسی پرداخته‌اند، نمایشگاه‌های
انفرادی متعددی را نیز برپا کرده است که
موضوع آن‌ها عموماً اجتماعی و یا معطوف
به حوزه انسان و محیط زیست بوده است.
آیین که عضو پایه‌گذار باشگاه کارتون‌نویست-
های نپال (C Con)، عضو فدراسیون
روزنامه‌نگاران نپالی و عضو انجمن
هنرمندان نپال نیز است، سال گذشته اولین
مجموعه کارتونش را با عنوان مجموعه
کارتون‌های آیین (بخش اول) با حمایت همایلیا تایمز
به چاپ رساند. او هم اکنون علاوه بر مدیریت هنری
چند نشریه و همکاری با نشریات متعدد به عنوان
کارتون‌نویست، با وزارت آموزش و پرورش نپال نیز
به عنوان تصویرساز همکاری دارد.

سایت اینترنتی [thebusinessmind.com](http://www.thebusinessmind.com) گفت و-
گویی را با آیین با عنوان آیین، غرور یک ملت انجام
داده است که ترجمه آن را در ادامه می‌خوانید:
■ آیین! اما کارتون‌هایت را در بیشتر مجلات و
روزنامه‌ها می‌بینیم: مردم چه واکنشی نسبت به
آن‌ها دارند؟

□ در حال حاضر، به عقیده من، نگاه خوانندگان به
کارتون و کارتون‌نویست‌ها نسبت به گذشته کاملاً
متفاوت است. اوایل بسیاری کارتون را با لطفه و
کارتون‌نویست‌ها را با لطفه‌گویی که کارشان صرفاً
سرگرم کردن خواننده‌هاست یکی می‌گرفتند. اما
حالا کارتون و کاریکاتور جدی گرفته می‌شود و
کارتون‌نویست‌ها در زمره روشنفکران جامعه طبقه-
بندی می‌شوند. من حالا مخاطبان روشنفکر زیادی
دارم. از انبوه نامه‌ها و تماس‌های تلفنی که بگذریم،
پس از راه‌اندازی وب سایت شخصیم به نشانی
www.abin.com.np، ایمیل‌های زیادی از سوی
این دسته از مخاطبان دریافت کرده‌ام.

■ اصلاً چرا کارتون می‌کشی؟
□ راستش اوایل بیشتر برای لذت شخصی و این‌که

شرارت و بدنهادی را به نقد بکشم، این کار را می-
کردم اما حالا طراحی به حرفه‌ام تبدیل شده است!
■ فرآیندی که در نهایت به خلق یک کارتون به دست
تو می‌انجامد، چگونه است؟
□ اول، سوژه را انتخاب می‌کنم. بعد به این موضوع
که چطور می‌توانم اشاره خاصی‌تری داشته باشم
فکر می‌کنم تا به آن رضایت شخصی مطلوب برسم.
در آخر هم شروع به طراحی می‌کنم و بعد قلم‌گیری،
اسکن طرح، رنگ‌آمیزی و ارسال الکترونیکی به
روزنامه یا مجله مربوط.

■ سبک شخصی خود را چطور توصیف می‌کنی؟
□ تقریباً ۱۰ سال پیش، خواننده‌ای به من گفت که
تماسی کارتون‌های چاپ شده در نشریات مختلف
شباهت بسیاری به هم دارند. راستش من خودم هم
این احساس را داشتم. از آن وقت به بعد کوشیدم
سبک و سیاق ویژه‌ای به کارهایم ببخشم و اگر
چه از هاشورها و ضرب قلم‌هایی که هنوز در
کار طراحان کشورهای جهان سوم می‌بینیم بهره
می‌گرفتم. ولی سعی کردم با تمرکز بر موضوع و

ایجاد ارتباطی منطقی میان طراحی و سوزه تمایز و تفاوتی را در کارهایم ایجاد کنم.

■ فکر می‌کنی کارتونیست موفق هستی؟

□ خودم که نمی‌توانم ارزیابی دقیقی داشته باشم، اما انکار بیش‌تر مردم این‌طور فکر می‌کنند!

■ بزرگ‌ترین دستاورد حرفه‌ای‌ات چه بوده است؟

□ جایگاه مناسبی که در میان کارتونیست‌ها برای خودم دست و پا کرده‌ام و افزایش علاقه و تمایل خوانندگان به دیدن آثارم، که تقاضا برای کارهایم را از سوی سردبیران نشریات افزایش داده است؛ به‌نظم موفقیت ارزشمندی است.

■ تا حالا جایزه‌ای هم برای کارهایت گرفته‌ای؟

□ جایزه اول مسابقه ملی کارتون نیال را در سال ۱۹۹۵ و جایزه دوم همین مسابقه را در سال ۱۹۹۶ به دست آوردم. در ۱۹۹۷ هم به‌عنوان کارتونیست برتر نیال برگزیده شدم.

■ دستمزد خوبی بابت کارتون‌هایت می‌گیری؟

□ نه خیلی خوب، ولی راضیم!

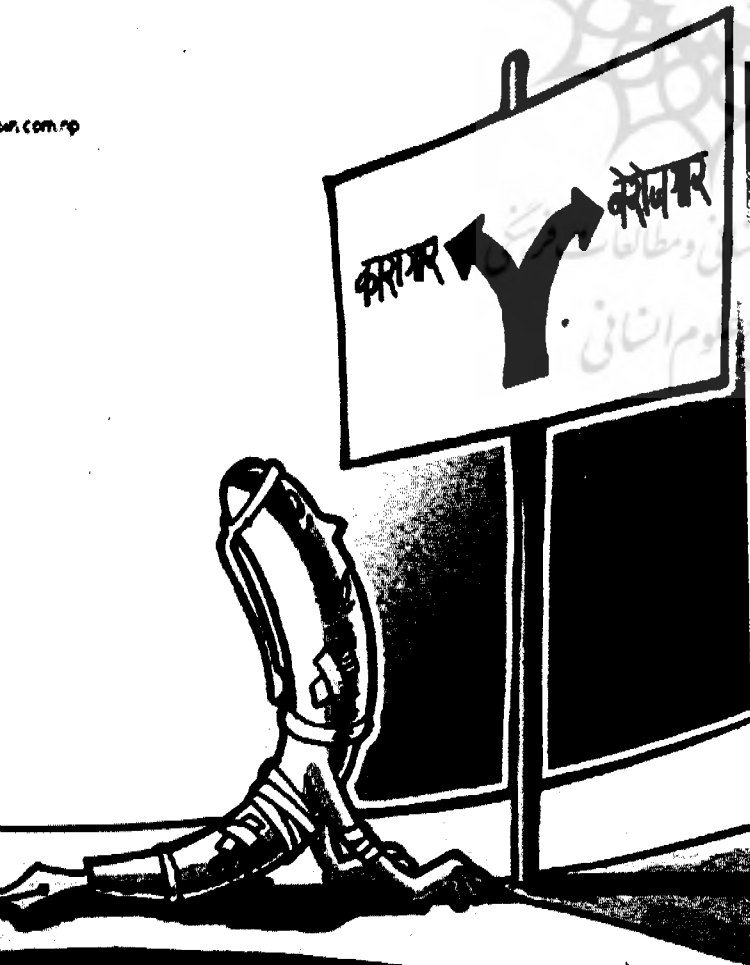
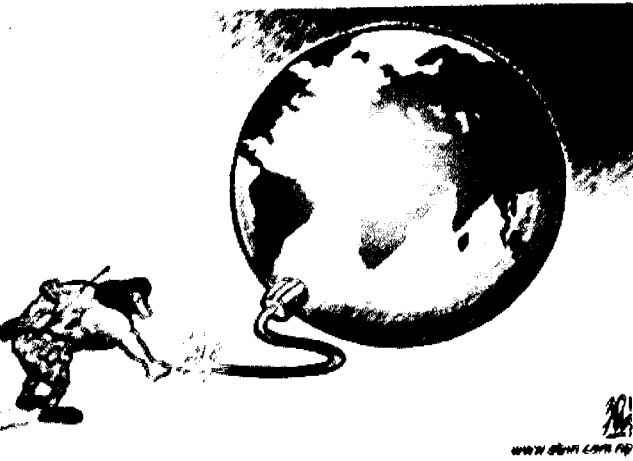
■ آیا در آثار فقط به نکات منفی توجه می‌کنی؟

□ البته! مطمئناً در کارتون باید به نکات منفی توجه کرد. چیزهای بد همه را آزار می‌دهد و باید همیشه در برابرشان ایستاد. کارتون اصولاً باید با هدف بهسازی روند فعلی اتفاقاتی که میان مردم جامعه‌ها و ملت‌ها رخ می‌دهد، کشیده شود. به همین دلیل، نیازی نیست که ما درباره اتفاق‌های خوب دست به قلم ببریم، چرا که خوبی‌ها ذاتاً همیشه خوب‌اند!

■ فکر می‌کنی کارهایت تأثیری هم دارند؟

□ اینکه اشتباهی را مرتکب بشوی اما به هیچ وجه قبولش نکنی، چیزی است که بارها در نیال می‌بینیم.

حتی اگر پذیرش اشتباهی را هم ببینیم، تلاشی را برای تصحیح آن نمی‌بینیم. کارتون همیشه با زیرکی به این اشتباه‌ها اشاره و اطلاعات لازم را به خوانندگان جراید منتقل می‌کند، هر چند که تأثیرش

احترام خاصی قائلم و در کنار او، آثار دو تن از دوستانم رابین سایامی (Rabin Sayami) و راجش کی.سی (Rajesh k.c) را هم قابل تحسین می‌دانم.

■ **آثار ت به دسته خاصی از کارتون (سیاسی، اجتماعی، جشنواره‌ای...) تعلق ندارد، با این وجود کدام را بیشتر ترجیح می‌دهی؟**

- کارتون‌های سیاسی را، چرا که به این مهم رسیده‌ام که بیشتر خوانندگان به این دسته از کارتون‌ها علاقه‌مندند و به دلیل همین علاقه، همضم کارتون سیاسی برایشان راحت‌تر است و افزون بر همه این‌ها، آن‌ها بیشتر از من کارتون سیاسی می‌خواهند تا اجتماعی یا...

■ **آیا برنامه خاصی برای گسترش هنر ت داری؟**

□ در حال حاضر، نه، البته دارم تلاش می‌کنم تا وب سایت شخصیم را غیر نیالی‌ها هم بتوانند ببینند.

■ **کتاب کارتون‌های ت مورد استقبال قرار گرفت؟**

□ بله، خیلی بیشتر از چیزی که انتظار داشتیم؛ از مردم عادی گرفته تا دانشجویها و قشر روشنفکر جامعه، همه استقبال کردند. تازه بعد از چاپ این کتاب، فهمیدم که کارتون‌هایم تا چه حد مورد علاقه مردم بوده است.

■ **چه کسانی در موفقیت تو سهم بزرگی داشته‌اند؟**

□ از همه سردبیرانی که با آن‌ها کار کردم و فضایی را برای من مهیا کردند تا بتوانم راحت فعالیت کنم و از همه خوانندگانی که کارهایم را دوست داشتند، سپاسگزارم.

■ **آیا برای نسل جوان کارتونیست‌ها توصیه خاصی داری؟**

□ فقط اینکه اگر نظم، جدیت و پشتکار داشته باشند، بدون شک یک روز به هدفشان خواهند رسید.

هیچ‌گاه به صورت مستقیم احساس نمی‌شود. ■ **آیا هرگز به خاطر کارتون‌های ت متحمل فشاری هم شده‌ای؟**

□ من هیچ وقت برای یک فرد، ارگان یا گروه خاصی کارتون نکشیده‌ام؛ کاملاً خنثی! به همین دلیل تا به حال فشاری نبوده است. البته به عقیده من خلق یک کارتون، یک امر آفرینشی است و مسلماً وقتی که تحت فشار باشی، خلاقیتی هم نخواهی داشت.

■ **با این وصف، تا کنون در کارهای ت دست به خودسانسوری هم زده‌ای؟**

□ بله، اما عمدتاً برای سپری کردن شرایطی بوده که به شرایط فعلی امروز منتهی بشود.

■ **سیاستمداران چه واکنشی به آثار ت نشان می‌دهند؟**

□ بیشتر سیاستمداران تشنه تعریف و تمجیدند و به همین دلیل هم علاقه چندانی به کارتون و کاریکاتور ندارند. در این میان، هستند کسانی که اگر کاری درباره آن‌ها در جریده‌ای چاپ بشود، آن را جدا می‌کنند و در جای محفوظی نگاه می‌دارند! ■ **چه قدر طول می‌کشد تا یک طرح را به پایان برسانی؟**

□ نمی‌توانم دقیق بگویم، بستگی دارد. گاهی وقتها خیلی زمان می‌گذارد و برعکس بعضی اوقات این فرآیند بسیار سریع پیش می‌رود.

■ **آیا خود را در جایگاه هدایت کننده افکار عمومی می‌بینی؟**

□ نه هدایت کننده، بلکه به عنوان بیانگر افکار عمومی.

■ **کارهای چه کسی را مشخصاً تحسین می‌کنی یا آثار چه کسی روی کیفیت کارهای ت تأثیر بسزایی داشته است؟**

□ من برای دورگا بارال (Durga Baral) و کارهایش

